

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1195/2020

02.12.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Зорана Стамболића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кв број 19/20 од 10.01.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 02. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Стамболића, па се **УКИДА** правноснажно решење Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године и предмет враћа Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Кв број 19/20 од 10.01.2020. године, одбачен је захтев окривљеног АА - адвоката Зорана Стамболића за понављање кривичног поступка, окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 6К број 118/18 од 03.10.2018. године, којом је остављена на снази пресуда Основног суда у Нишу 17 К број 3259/11 од 29.08.2016. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 158/17 од 23.02.2017. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Нишу Кв број 19/20 од 10.01.2020.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Зоран Стамболић не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да је захтев поднет само против решења Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд преиначи побијану одлуку и дозволи понављање поступка, или да побијану одлуку укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и с тим у вези истиче да је у доношењу побијаног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године, као председник већа, учествовао судија Иван Булатовић, који је морао бити изузет, обзиром да је у истом предмету претходно учествовао као члан већа у доношењу мериторне одлуке о оптужби - пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 број 158/2017 од 23.02.2017. године.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 474. став 2. ЗКП прописано је да приликом одлучивања о захтеву за понављање кривичног поступка члан већа неће бити судија који је учествовао у доношењу пресуде у ранијем поступку.

Из списка предмета произилази да је судија Иван Булатовић учествовао као председник већа у доношењу другостепеног решења (Апелационог суда у Нишу Кж1 број 61/2020 од 28.02.2020. године), којим је одбијена као неоснована жалба окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Нишу Кв број 19/20 од 10.01.2020. године а којим је одбачен захтев браниоца окривљеног за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Нишу 6К број 118/18 од 03.10.2018. године (којом је остављена на снази пресуда Основног суда у Нишу 17К број 3259/11 од 29.08.2016. године, а која је преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 број 158/17 од 23.02.2017. године), те да је исти судија претходно учествовао као члан већа у доношењу мериторне одлуке по оптужби – пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 број 158/2017 од 23.02.2017. године којом је окривљени АА због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. и члана 61. КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и на новчану казну у одређеном износу од 250.000,00 динара.

Имајући у виду напред наведено, учешће судије Ивана Булатовића у поступку одлучивања по жалби окривљеног АА изјављеној против решења којим је захтев његовог браниоца за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом одбачен, а претходно и у доношењу наведене мериторне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 158/2017 од 23.02.2017. године, којом је окривљени у

истом кривичном поступку оглашен кривим и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и на новчану казну у износу од 250.000,00 динара, по оцени Врховног касационог суда, представља законом предвиђен разлог за обавезно изузеће судије Ивана Булатовића од вршења судијске дужности у том предмету у смислу члана 474. став 2. ЗКП.

Следствено наведеном, по налажењу Врховног касационог суда, Апелациони суд у Нишу је доношењем решења Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) у вези члана 474. став 2. ЗКП, а услед које повреде је укидање побијаног другостепеног решења неопходно.

Стога је овај суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Зорана Стамболића, те укинуо решење Апелационог суда у Нишу Кж2 број 61/2020 од 28.02.2020. године и списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање, а у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку, Апелациони суд у Нишу ће отклонити повреде закона на које му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Захтевом за заштиту законитости, бранилац окривљеног побија и пресуду Основног суда у Нишу К 118/2018 од 03.10.2020. године, међутим како је ова пресуда већ била предмет оцене од стране Врховног касационог суда у одлуци Кзз 491/2019, и то управо по захтеву за заштиту законитости браниоца Зорана Стамболића, то се овај суд у разматрање ових захтева није ни упуштао.

Са свега изложеног а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић